

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četrstopenjske petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Odgovor Taaffe-ov.

V zbornici poslancev stavili so Plener in drugovi v seji dne 3. t. m. interpelacijo na ministerskega predsednika:

1.) Kako stališče zavzema vlada nasproti državnopravnim zahtevam, izraženim v češkega deželnega zbora sklepah dne 9. novembra; ali ne čuti dolžnosti, zoperstavljati se tem težnjam, pretečim državnim podlagi?

2.) Se jej li še vedno zdi umestno, da še nadalje odklanja opravičene zahteve Nemcev na Češkem?

Interpelacija ta imela je tako široko podlago in tako nabrušeno ost, da je bilo vse radovedno, kakšen bode odgovor. Vlada bila je vsled teh vprašanj nekako prisiljena, javno povedati, kako misli o češkem državnem pravu, je li res, da bode naš cesar kronan kot kralj češki, prisiljena pa tudi, jasno izreči se, kako misli o razmerah na Češkem in kakšen je njen bodoči program.

Zbornica poslancev bila je zaradi tega včeraj izredno polna. Vse je z napetostjo pričakovalo, kako bode grof Taaffe iz te interpelacije se izvil in kaj bode novega povedal. No sedaj, ko Taaffe ov odgovor leži pred nami, nam je tudi možno izreči o njem sodbo svojo. Grof Taaffe je v tem odgovoru z običajno virtuoznostjo zopet dokazal, da on res „plava nad strankami“, to se pravi na slovenski jezik preloženo: da vse jednako prezira. V tem je velik kos naše enakopravnosti in v tem tiči veliko politične modrosti. Ako jedna stranka ničesar ne dobi, je vsaj druga ne zavida, in če se jedne stranke s trdo roko podere nekoliko bujnih nad, treba na drugi strani le malo graje in ravnovesje je zopet uravnano.

Grof Taaffe odgovarjal je na rečeno interpelacijo blizu tako:

„Odgovarjaje na obe vprašanji, omejati bi se lahko na to, da češkega deželnega zbora ukrep z dne 9. novembra t. l., s katerim se je o znanem predlogu dr. Julija Gregra in tovarišev prestopilo na dnevni red, vladi ni dajal povoda, da bi posebno označila stališče svoje. Isto tako bi mislil, da bi onim, ki so ustavno poklicani, da se udeležujejo

delovanja deželnega zbora češkega, bolje kazalo, da bi svoje državnopravne pomisleke izrekli v prvi vrsti v deželnem zboru samem, ne pa v državnem zboru. Navzlic temu pa na stavljena vprašanja odgovarjam tako:

V kolikor se je v uvaževanjih, pretresovanjih pred deželnozbornim sklepom z dne 9. novembra tega leta izražala le želja, da se spremeni obstoječa ustava, ni nikakega uzroka, da bi se ta uvaževanja zmatrala kot težnje, nevarne državnim podlagi. Ustavni zakoni so se večkrat, zlasti 1867. in 1873. l. izpremenili in je tudi deželni zbor češki baš v teh uvaževanjih kazal na zakoniti, to je ustavni pot.

Ako sem s tem konstatoval, da prememba ustave ustavnim potom, ako blaginja države to zahteva in dovoljuje, ustavno ne more biti izključena, mora vendar vlada odkrito javljati, da baš sedaj državni interes zahteva, da se na podlagi pravo-veljavne ustave napreduje in mirno razvija in da sedanji trenotek za rešitev ustavnih vprašanj ni ugoden.

Vlada zatorej ne namerava predlagati Nj. velečastvu načelne premembe ustave, niti ž njo spojenega kronanja kralja češkega.

Pri tem si ne morem kaj, da ne bi z zadovoljstvom poudarjal, da je tudi deželni zbor češki v uvaževanju pred sklepom dne 9. novembra s pravo in domoljubno previdnostjo z ozirom na splošni politični položaj isto prepričanje izrekel.

Na drugo vprašanje v interpelaciji odgovarjam z vso odločnostjo, da se vladi ni nikdar umestno zdelo in se ji tudi sedaj umestno ne zdi, da bi odklanjala katerega koli naroda v kateri koli deželi zahteve, če se strinjajo s splošnim interesom države in državnimi osnovnimi zakoni. To velja, kakor se ob sebi umeje tudi glede opravičenih zahtev Nemcev na Češkem; da se bodo opravičene zahteve Nemcev na Češkem popolnoma enakomerno v pošteve jemale, kakor opravičene zahteve Čehov, to je vlade neprestana skrb.

Kar se pa tiče zahtev Nemcev v deželnem zboru češkem, dana je z na novo razpisanimi volitvami vsem krogom prebivalstva zopet prilika.

Odgovor ta vzbudil je na desnici priznanje,

na levisi smeh, Plener pa je predlagal, da se o tem odgovoru otvori debata, a predlog njegov bil je z 143 proti 114 glasovi odklonjen. Debate o tem odgovoru torej ne bode, vsak si lahko o njem misli, kar mu drago. Misliti pa daje ta odgovor velemnogo.

Pred vsem se mej vrstami čita, da vlada ni ugodila nikomur. Res je sicer Taaffe Staročeh malo pobožal, opazivši, da so v deželnem zboru izrekli isto prepričanje, a s tem, da je premembo ustave in kronanje kralja kar odločno odrekel, storil jim je slabo uslugo, kajti s tem dobili so Mladočehi zopet ostro orožje, katerega se bodo z navadno spretnostjo posluževali.

A tudi Nemci ne bodo odgovora veseli. Jako odločno jim je grof Taaffe povedal, da naj se ne kujajo, marveč naj gredo v deželni zbor ter ondu izreko svoje državnopravne pomisleke, kajti ondu je za to pravo mesto. Isto tako glasi se odgovor glede opravičenih zahtev Nemcev na Češkem. Hladno in nekako z vrha nizdolu zatrjuje ministerski predsednik, da se vse opravičene zahteve enakomerno jemlje v pošteve, da torej ni nobenega povoda za interpelacijo. Plener in drugovi so se pri tem odgovoru lahko uverili, da s svojo interpelacijo neso uspeli, kakor so si obetali. To pa je usoda vseh interpelacij.

V Ljubljani 18. decembra.

Nemci se kaj radi sklicujejo na to, da varujejo jedinstvo države in predbacujejo drugim narodnostim in sploh vsem politikom, ki nečejo hoditi za Plenerjem, da delajo na razpad države. Gospodje sicer sami tega ne verjamejo, a vendar zatrjujejo dan na dan, da je tako. Zato pa imajo pač svoje uzroke. Nemška liberalna stranka je pred desetimi leti državo bila tako zavozila, da je bila zgubila zaupanje pri večini avstrijskega prebivalstva. Zatorej se tudi nadejati ne more, da bi jej narodi tebi nič meni nič pomagali na krmilo. Zares so tla sedanji večini že precej semtertja podkopana, toda levica se vendar ne more nadejati, da bi pri bodočih volitvah dobila večino, če bode volitve vodila vlada, ki ne bode vzeta iz njene sredine. Posebno kmečki stan in obrtniki se ne mo-

LISTEK

Blôdne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Drugi del.

(Dalje.)

XIII.

Stari mož ozrl se je še jedenkrat na Podlesje, razprostirajoče pred njim ves svoj majski kras in vse lepote bujne cvetane. A videl ni dobro, imel je oči polne solz. Šinila mu je namreč najedenkrat v glavo slutnja, da zre zadnjikrat te lesove — zadnjikrat te slavnate, od mahu ozelenele strehe, in postalo mu je tako težko za vedno — na veke ločiti se od kraja, od kota v češki zemlji skoro pozabljenega, od vasic, od streb, iz katerih mu je v njegovem blodnem življenji bila skoro vsaka dom, kjer bi ga bili na rokah nosili.

A vendar se je dvignil in za nekoliko hipov stal je že na gozdni poti, ki je vodila proti samostanu Avguštincev pod Ročovem.

V istem času zvijala je za gumni Květové

hiše ljubeznjiva devotka venec od lóčnih cvetlic, najkrasnejše so v njem spominčice. Včasih dvignila je glavico, najbrž motilo jo je šumenje veje v vrbovih jablan, ki so belele in rdele že v poslednjem cvetju, poletavale so ondu z vejice na vejico penice.

„Ali grem tu prav h Květovim, gospodična?“ čul se je najedenkrat pred njo tih glas.

„Dobro, starka! Koga iščete? Otec odšel je baš!“

„Ti si Květova?“

Starki bilo je okolu šestdeset let; bila je utrujena, morala se je nekoliko oddahniti, predno je mogla dalje govoriti. Glavo pokrivala ji je temna ruta in krilo imela je od pepelnatega tofeta.

„Zahvalit se vam prihajam, da ste mojega sina, mojega ljubljence pokopali! Poplačaj vam Bog stokrat!“

In starka je zaihtela, sklenila roki in pogledala devotko, ki je njenemu sinu mesto nje opravljala poslednjo službo.

„Ali ste vi njegova mamica? — Pozdraviti in potolažiti vas imam od njega...“

In Světlúška skrila je svoji lici v temno ruto starkino. In ko sta stali obe tako nemogoč niti govoriti zbok solz, čul se je še drug glas:

„Po smrti kakor za živa! In jaz nisem ostavil nadeje do tega hipa. A zdaj zagrebem jo v črno temno prst na kakem grobu Okrouhelskem. Le če se mi posreči!“

Iz soteske stopil je najedenkrat mladeneč v vojaški obleki, z upalim zarumenelim obrazom, z zardelimi očmi opiraje se ob težko puško. Stal je za hruško na nasprotnem bregu precej časa, z očmi tako rekoč požirajoč devotko spletajočo venec.

„Sveta Marija Področevska!“

Světlúška je zaupila, kakor bi ji grabil dušo, in z vso silo stisnila se k starki, da bi jo ubranila pred sinom Ouřadovim.

„Ne boj se, Světlúška! — Govoriti hočem le s to-le staro ženo. — Vi mati, imela ste sina, jedino svojo radost — jaz uropal sem vam ga. Jaz ustrelil sem ga takrat v oni dolinici. More-li biti, da bi me ne preklinjala, da ne bi klicala na morilca svojega sina božje kazni, povejte mi, s čim bi mogel dobiti vaše odpuščanje.“

„Ti?! — Grozni človek!“

Obeh žensk polastila se je groza tako, kakor bi se imeli spremeniti v kamen. Mladeneč videl je v njih svoje grozodejstvo kakor v zrcalu. Zaman poskušal je dobiti še besedo iz njiju — nemota

rejo več naudušiti za levičarje, zagovarjajoče manjšestersko sistemo. Le tedaj je mogoče, da bi dobili večino, ako bi volitve vodila odločna levičarska vlada. Znano je namreč, da levičarske vlade dobro umejo voditi volitve v svojo korist. Na Kranjskem, kjer je jedva pet odstotkov Nemcev, znala je levičarska vlada dobiti večino v vseh važnejših zastopih dežele. In ne rečemo dvakrat, da bi se jej kaj tacega zopet ne posrečilo, če bi zopet dobili nemško vlado, katera bi na volilce pritiskala z vsem svojim aparatom.

Ker razmere tako stoje, napenjajo levičarji vse sile, da bi že pred volitvami prišli na krmilo. Ker v parlamentu nemajo večine, jim do tega more pomoči jedino krona. Da bi pa krono k temu nagnili, skušajo vse oddelke sedanje desnice razkričati, da goje protiaustrijske težnje. Nemškim konservativcem očitajo, da gledajo v Rim, da jim neso mari avstrijski, temveč le rimski interesi, Čehom in Slovencem predbacivajo rusofilstvo in je slikajo za veleizdajnike, kateri pred vsem hočejo oslabiti Avstrijo, da jo bodo potem kedaj Rusi lažje podjarmili. Zares se mora reči, da v sumničenji so Nemci mojstri. Žalibog, da gledé Slovanov semtertja tudi dosežejo namen svoj, ker nemamo nikogar, da bi prav poučil višje kroge. Drugače je pa seveda, kar se tiče nemških konservativcev, ti so mnogo na bolj, kajti v višjih krogih imajo dovolj zagovornikov.

Sami se pa hočejo pokazati, kot jako dobre Avstrijce. Zaradi tega pa vedno govore o jedinstvu in utrjenji države, da bi s tem preslepili višje kroge, v katerih se je o svojem času ostro obsojalo falcijozno nasprotovanje levičarjev proti sedanji vladi. Vedno dokazujejo, da je v interesu države, da zopet pridejo na krmilo. V strašnih barvah slikajo nevarnosti, ki prete Avstriji od češkega državnega prava in od slovenskega narodnega teženja po zdinenju. Njih postopanje reči moramo, da je jako preišljeno in ni brez sisteme. Poleg tega so pa jako delavni. Nobene prilike ne zamude, da je ne bi porabili v korist svojo. Politiki na desnici morajo biti jako pozorni, da preprečijo, da se Nemcem ne posreči njih namen.

Odobravati moramo zlasti, da so slovanski poslanci začeli osvetlovati postopanje levičarjev zlasti njih skrb za jedinstvo države. Posebno je poslanec Žaček dobro naslikal v državnem zboru levičarje in razkril njih težnje.

Rekel je, da je posnel iz govorov, da Plener in tovariši težko čakajo, da bi Taaffe jim spraznil sedež svoj. Spominjal se je besed bivšega ministerskega predsednika kneza Auersperga, ki je dobro poznal stranko svojo, to je sedanjo opozicijo. Tisti dan, ko je bil Taaffe prišel na Dunaj, da sestavi novo vlado, je rekel knez Auersperg: „Danes vseh 112 ustavovercev doma čaka, ker se vsak nadeja, da ga grof Taaffe pokliče v ministerstvo svoje. Tudi danes je vsaj toliko ministerskih kandidatov, kolikor ima opozicija članov v zbornici. Vse zdihovalje o zatiranji Nemcev je le prisiljeno. Kdor pozna razmere v meševitih deželah in vidi s kako resnim obrazom gospodje slikajo trpljenje Nemcev, reči mora, da je od vzvišenega do smešnega le jeden korak, Čehi bi radi vsak čas zamenjali položaj svoj z zatiranimi Nemci. Na Moravskem in v Šleziji še

polastila se je tudi njegovega jezika, konečno odvrnil se je nevedé in nehoté začel bežati odtod, kakor Kajn od trupla bratovega. Stoprav v daljini izvil se je iz njegovih prsij obupen krik in se razgubljaj polagoma...

Starka dvignila je glavo in uprla pogled na vrt, je-li se ne vrača oni mož v beli suknji, a že ni bilo nikogar videti. Le z vrha košate jablane padalo je poslednje belorodeče cvetje.

Starka obstala je z zaplakanimi očmi na majskem nebu.

„Ali je res, da v tem kraju duše mrličev niti po smrti nimajo miru?“ — Ali je res, da oni, ki hoče pomoči drugim, zabloudi sam in postane blodilka? — Ako si tudi ti, sin moj blodna duša, le pridi k svoji materi, ona te spozna mej tisočermi drugimi, pritisne te na materinsko srce, na katerem moraš najti miru...“

Svētluška ozrla se je, zavedevši se iz omedlevice, plašno okrog sebe in še tesneje stisnila se k starki.

Na belo, skoro prozorno lice njeno zavel je večerni vetrec najkrasnejši jablanov cvet.

(Dalje prih.)

vedno gospoduje manjšina večini. Vlada ne postopa z Nemci kakor z opozicijo, temveč jih razvaja. Če se je vlada v čem pregrešila, se je v tem, da se bolj ozira na interese opozicije nego na interese večine. On ne ve, če se Taaffe kaj boji strašnja opozicije, da bode kmalu ostavila državni zbor. Govorniku se dozdeva, da je to pretenje le dokaz slabosti opozicije, kajti silni ne preti, temveč deluje. Žaček zahteva, da naj levica pove koncesije, katere so se dale Čehom. Nemcem seveda ni trebalo pod prejšnjo vlado zahtevati koncesij, ker je vlada za njih koristila že dovolj skrbela v škodo Avstriji. Če so pa zahtevali koncesij in jih tudi dobili, to neso bile politične ali narodnostne, temveč so se dostajale bančnih in železničnih zadev. Vladi se je očitalo, da so pod njeno upravo radikalni elementi na Češkem se pomnožili. Temu je pa le to krivo, da se je vlada premalo ozirala na želje naroda češkega. Govorilo se je tudi, da moravski Čehi sami ne želé, da bi se podjarmili pod Češko. Govornik pa pravi, da če bi imeli moravski Čehi izbirati, ali naj jih podjarmijo Češke ali nemške stranki, bi se vsekako za prvo izreklo. Sicer pa tukaj ne gre za podjarmljenje. Češka, Moravsko in Šlezija so več stoletij jedna poleg druge živele in imele svoje državno pravo, svoje naprave in bi tudi sedaj našli obliko, da bi tudi moravski prebivalci lahko vsprejeli državno pravo češko, katerega se levica tako boji, ko bi se Čehom prepustilo, da sami uredi zadeve svoje. Očitano se je, da vlada in desnica podkopujeta državo in prestol in ovirata utrjevanje države, in hočete razrušiti jedinstvo njeno. Žaček vpraša, kaj je storila levica za jedinstvo in utrjenje države. Raztrgala jo je v dve polovici, in jedno polovico spustila iz svojega območja, ko je spoznala, da vse države ponemčiti ne bode mogla. Sedaj pa hoče odcepiti še Galicijo in Dalmacijo, da bi potem drugod lažje ponemčevala. Kako se je pa vladalo pod ustavoverno vlado? Državno upravo so oskrbovali vladni komisarji, namestniki so zamenili z vojaškimi guvernerji in 1869. leta celo doveli do ustaje. Ko je poprejšnja vlada popolnem dogospodarila, poklicala se je sedanja, da popravi, kar so Nemci spridili. Levičarjem tudi ne gre za drugega, ko da bi jeden narod gospodoval nad drugimi v državi. Njih program se pa ne bode nikdar uresničil, če se hoče, da se bode razvitala država. On torej zakliče: „Bog varuj cesarja in državo nemškoliberalne vlade.“

To je glavna vsebina govora njegovega. Reči se mora, da je izvrstno naslikal nemško-liberalno stranko in da se je iz tega govora dalo jasno posneti, v katerem taboru je Avstrija. Njegov govor je pa bil levičarje jako poparil. Dr. Rus, ki je govoril za njim, mu ni mogel niti pičice ovreči, vsaj niti skušal ni, dobro vedoč, da bi vse bilo zastonj. Primernejšega odgovora na Plenerjeve trditve, da desnica spodkopava stare temelje Avstrije, si pač misliti ne moremo, nego je bil ta Žačkov govor.

Pa še od neke druge strani se je bahanje levičarjev z avstrijskim patrijotizmom dobro osvetilo. Vojaški list „Reichswehr“ piše o tej zadevi, da se Plener jako moti, če trdi, da avstrijski patrijotizem leto za letom pojema in to pripisuje na rovaš sedanji vladi. Ali je mari bilo kaj bolje z avstrijskim patrijotizmom, ko je sedanja opozicija imela oblast v rokah. Politično razloček ni bil velik. Čehi so se kujali, Nemci pa vladali ne zmeneč se za abstinenčno politiko. Avstrijski duh se je tedaj še manj gojil nego sedaj. Liberalni ministri zmatrali so suvereni parlament za idejal, dočim je baš v Avstriji kakor malokje oblast krone in moč dinastične misli zedinjajoči element. Mari je to avstrijski duh, ko je ustavoverna stranka pod znamenjem svojih doktrinarnih nazorov hotela pomanjšati vojaško silo države vzlic kritičnemu položaju, da bi potem cesarstvo ne moglo več spolnovati uloge svoje kot velevlad in ne moglo začeti svobodne akcije? V tem oziru se je dokaj zboljšalo in sedaj je naša država jednako močna v trojne zvezi in zato gre zasluga patrijotični inicijativi sedanje vlade in požrtvovalnosti večine zbornice poslancev.

Ta glas je tem pomenljivejši, ker ne prihaja iz strankarskih krogov, temveč iz krogov, o katerih avstrijskem patrijotizmu se dvojiti ne more. Taki glasovi so pripravi podreti nakane liberalcev, ker kažejo odločilnim krogom nemški patrijotizem v pravi luči. In mi se nadejamo, da se bode na mero-dajnih mestih dostojno ocenjevalo, da torej nemškim liberalcem njih ponašanje in bahanje ne bode nič koristilo, vsaj se za njim skriva le sebičnost in pangermanizem, ki bi rad razrušil našo slavno Avstrijo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. decembra.

Poljski poslanci mislijo v državnem zboru, ko bode v Wadovicah končana pravda proti izsejvalnim agentom, staviti predlog, da se začne poizvedovanje glede politične uprave v Wadowiskem, Bialskem in Zaybuškem okraji.

Policijsko ravnateljstvo v Gradci je prepovedalo slavnostni koncert, kateri so nameravali prirediti slovanski velikošolci. Povod prepovedi je to, ker je odbor za prirejenje komersa odklonil pogoj, ki se mu je stavil, da se bode pri komersu govorilo le v obeh deželni jezicih, v nemščini in slovenščini. Odbor je zoper prepoved se pritožil pri namestništvu.

V nedeljo je češki deželni poslanec dr. Julij Gregor poročal svojim volilcem o delovanju v dežel-nem zboru. Ostro je kritikoval prijenljivo politiko Riegrovo in da Staročehi vedno vkupe hodijo s fevdalci. Dogodki v poslednjem deželnem zboru so pokazali, kam pripelje tako druženje. Ravno tako ostro je kritikoval pastirski list nadškofa grofa Schönborna proti Husu, zavračajoč trditve, da se je Čehom pred Husom bolje godilo nego pozneje. Potem je obrisal delovanje Mladočehov v dežel-nem zboru, omenjajoč uspeh, kateri so dosegli s svojim predlogom glede adrese. S tem so zopet spravili vprašanje o češkem državnem pravu v tir, kar je velicega pomena, kajti že mnogi Staročehi so mislili, da je češko državno pravo za zmeraj zginito s sveta. Volilci so jednoglasno govorniku izrekli zaupanje. — Po vseh cerkvah nadškofije Praške se je v nedeljo čital nadškofijski list proti Husu. V benediktinske cerkvi je duhovnik, ki je prečital list, sam dodal nekaj napadov proti Husu, na kar je več osob ostavilo cerkev.

Vnanje države.

Kakor je zvedel „Przegľad“ je ruski generalni guverner v Kijevu brez vsake motivacije odredil, da se zapre dvajset katoliških cerkva v Volhiniji. Seveda je treba še počakati, če se vest poljskega lista obistini.

Razširja se vest, da se Turška in Bolgarska pogajata o končnem rešenju bolgarskega vprašanja. V imenu Bolgarske vodi pogajanja politik Hatjekov, ki je izumil nastopni načrt: Turčija naj bi priznala kneza Ferdinanda in dovolila, da postane Bolgarska nezavisna kraljevina, zato jej pa Bolgarska plača 25 milijonov frankov, katere porabi Turčija za poravnanje vojne odškodnine Rusiji. Hatjekov misli, da bi se car tudi sprizajnil s takim rešenjem bolgarskega vprašanja. Ta načrt se sicer kaj lepo čita, a verjeten se pa nam ne zdi. Ideja ni nova. Kmalu po Plovdivskem prevratu se je tudi govorilo o podobnem načrtu. Tedaj se je za-trjevalo, da Anglija posodi Bolgarom denar, da plačajo Turčiji svoto, katero bi dobili, če bi kapitalizovali danj, kateri plačuje Bolgarska Turčiji in slednja bi potem dovolila v nezavisnost Bolgarske. Toda tedaj je bila kmalu utihnila govorica o tem, in bode najbrž tudi sedaj, zlasti ker ni misliti, da bi Rusija sedaj že priznala nezavisnost Bolgarije, naj bi jo tudi priznala druge velevlasti.

Tajnik senata francoskega Aleksander Bertrand, izdal je knjigo z naslovom „La chambre“, obsejajočo kratke životopise vseh članov sedanje zbornice poslancev. Zanimiv je posebno životopis bivšega ministra vnanjih zadev Flourensa. Iz njega izvemo, kako blizu smo že bili nemško-francoske vojni ob znani Schuabelovi aferi. Tedaj je bil vojni minister general Boulanger, kateri je bil v ministerskem sovetu nasvetoval take naredbe proti Nemčiji, ki bi bile gotovo privede do vojne. Boulanger ni zahteval samo, da se vojska mobilizuje, temveč tudi, da se Nemčiji pošlje ultimatum. Temu nasvetu se je upiral minister Flourens. Proti njemu se je pa tudi izrekel predsednik republike Grevy izražujoč nado, da se vsa stvar mirno poravna. Boulanger je pretil z demisijo. Ko je bil videl, da njegovo pretenje ne napravi nobenega utisa, je umolknil. Demisije ni dal, ker je hotel vsekako ostati vojni minister. Pametno postopanje francoske vlade je pa pozneje stvar mirno poravnalo.

V nedeljo vsprejel je kralj italijanski predsedstvu in deputaciji zbornice in senata, ki so mu izročili adresi, s katero se odgovarja na prestolni odgovor. Kralj je izjavil svoje veselje, da sta se zbornici sporazumeli glede reform, katere bodo omogočile evropski mir.

Razpor mej Anglijo in Portugalsko zaradi afriških razmer je vedno ostrejši. Angleški listi že pišejo, da je vojna neizogibna, ako Portugalci ne odjenjajo in popolnem ne desavujejo Serpe Pinta. Seveda se bodo v Lizboni še dobro premislili, predno začno vojno z Anglijo, kajti proti angleški mornar-nici bi se ne mogli lahko ustavljati.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 17. decembra.

Navzočnih 19 obč svetnikov. Predseduje župan Grasselli, ki overovateljema zapisnika imenuje obč svetnika Kajzela in Ravnikarja ter potem naznanja,

da sta mestna zastopa Solnograd in Lvov doposlala svoje rač. zaključke, dr. Lampe pa izvod „Drobtinica“.

V upravni odbor mestne hranilnice namesto odstopivšega g. Ignacija Kotnika voli se soglasno g. Karol Polak, trgovec in posestnik na Dunajski cesti.

V imenu finančnega odseka poroča potem g. Fran Ravnikar o mestnih računskih zaključkih za 1888. l. tako:

I. Pri mestnem zakladu se je gledé skupnega prometa sestavil poseben rač. sklep, ki kaže mesto dejanskega iznosa vso faktično pokritje in potrebščino zadevajočo l. 1888. Po tem sklepu zneso redno pokritje gld. 199 376 77¹/₂ in redna potrebščina „ 154.542 58

tedaj preostanek gld. 44 834 19¹/₂ proti budgetu pa je pokritje večje za gld. 27.458 77¹/₂ in potrebščina manjša za „ 7 102 42

prihranka tedaj gld. 34.561 19¹/₂ V pokritji se je prihranilo l. v upravi v obč. vsled zvišanja pristojbine za vsprejem v obč. za drugo, 2. pri upravi mestnega premoženja, poglavito vsled prodaje zemljišč prisilni delavci, in vsled višjega prinosa iz mestnih priklad, 3. pri cestah vsled višje cestarine. Le v jedni točki so pa bili dohodki zdatno manjši, nego se je budgetovalo, to je pri tržnih pristojbinah, ker so se nekateri sejmi prepovedali, oziroma na ugodnejši čas preložili.

V potrebščini se je več izdalo, 1. pri upravi v obč. vsled tega, ker so se drva tudi za šole rabila, a dotični proračun še ni zgotovljen, 2. pri vojaški nastanitvi, kjer je končni rezultat pač neugoden, a se poravnava z večjimi dotičnimi dohodki. Manj se je izdalo l. pri upravi m. premoženja, kjer se je za sejmišče zdatno manj potrebovalo, in tudi pri Tivolskem gradu se je prištedilo za blizu 1000 gld., 2. pri cestah itd., kjer je poglavito za delavce, potem pa tudi za material (tvorivo) za obrtnike, za škropljenje ulic in za kidanje snega manjših stroškov bilo, nego se je mislilo, 3. pri zdravstvenih in blagotvornih zadevah je bil pa večji izdatek vsled epidemije, več ko pokrit pa je bil ta nedostatek s prihranki pri mestnem fizikatu, pri desinfekcijskem materialu in pri manjši potrebščini ubožnega zaklada, 4. pri šolstvu je bil sicer večji trošek za vzdrževanje in popravilo šol, za nove klopi, in za dotacijo za šolske potrebščine, prištedil se je pa celi ustavljeni znesek za novo obrtno šolo.

Izrednih dohodkov bilo 6000 gld., to je primos dežele k stavbi nove šole, ki se ne nahaja v budgetu, izrednih stroškov bilo je

pa gld. 62 524 48 proti budgetu „ 98.182 — menj za gld. 35 657 52

vsled tega, ker še nekatere projektovane gradnje ali pa računi niso še likvidovani, dalje se je za pris. delavnici prodano zemljišče nepričakovano prejelo 9000 gld. in naložilo v hranilnici, in za Kamniško železnico ustavljena svota 3000 gld. se ni porabila.

Skupne svote prihranka proti budgetu v znesku gld. 76.218 71¹/₂ kaže dovolj jasno, da gospodarstvo z mestnim premoženjem v pretečenem letu je bilo povsem povoljno.

Izkaz m. premoženja ima v aktivih gld. 424 249 55¹/₂ v pasivih „ 226.022 60¹/₂ tedaj čistih aktivov gld. 198.226 95

in so se proti letu 1887 zvišali za gld. 19.256 72¹/₂

Račun inventara je sedaj popolnjen in se je razen nekaterih malih nedostatkov v redu spoznal.

II. Rač. sklep. ustanovnega zaklada ima pokritja gld. 10.565 30 proti budgetu „ 7.664 41 večjega pokritja za gld. 2.900 89 ker se je zaradi višjih potrebščin hranilnici, kjer so začasno nerabljeni novci naloženi, zdatnih svot odvezlo in poleg tega se je neki dolg poplačal.

Potrebščine je gld. 8.908 50 proti budgetu „ 7.525 78 več gld. 382 72

Opomni se, da je blag. ostanek koncem leta 1888. znesel gld. 2.037 32. Premoženje zvišalo se je za gld. 8.176 48, večinoma zaradi višje kurzne vrednosti.

III. Rač. sklep. bolnišnega zaklada ima pokritja gld. 12.056 10 proti budgetu „ 11.612 — več za gld. 444 10 zaradi zvišane pristojbine za podelitev meščanstva.

Potrebščina znaša gld. 11.232 70 budget „ 11.375 — tedaj prihranek gld. 142 30 Premoženje zneslo gld. 113.653 30¹/₂, tedaj zvišanje za gld. 3.958 90. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je župnijskemu uradu v Roči za zvonove 200 gld.

— (Zaradi kupovanja glasov) ob priiliki volitve v okrajni zastop v Celji bila sta, kakor se nam poroča iz Celja, v kazenski preiskavi in že tudi obtožena Josip Lenko, župan v Št. Petru (velik „Nemec“) in pa žid Filip Sonnenberg, tovarnar v Libojah. Vsled ugovora je nadsodnja v Gradci obtožbo zoper Lenka zavrnila; zoper Filipa Sonnenberga je pa glavna obravnava določena na petek dne 20. t. m. Ta dan je več obravnav. Pa za ta slučaj sam je — kar je drugače neobičajno — g. Heinricher postavil poseben senat, kateri bo sodil samo o tej reči. V tem senatu sedé samo sodniki, ki veljajo za posebno zaupne moze g. Heinricherja.

— (V Zagrebu) bile so včeraj volitve v mestni zbor končane. Ker sta knadidata Nikolaj Gavella in A. Weiss imela vsak po 26 glasov, moralo se je žrebat. Žreb bil je vladni stranki ugoden in z Weissom ima vladna stranka 18 obč. svetnikov, dočim jih opozicija šteje 21.

— (Umrli) je gospod Josip Persché, umirovljeni deželni nadsodiščni svetnik v Ljubljani, v 68. l. svoje dobe. Pokojnik bil je do svojega umirovljenja c. kr. državni pravdnik v Ljubljani in imeli smo ž njim mnogokdaj opravila. V. m. p!

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo 22. t. m. igrala se bode prvič veseloigra: „Doktor Blažič“. Po Adolfu L'Arringu poslovenil A. Trstenjak. Ker koncem meseca decembra poteče predplačilo I. dobe, opozarjamo slav. občinstvo na II. dobo, v kateri se bode pela prvič opera „Miklavž“ in igrane premijere „Zlati pajek“, — „Naš prijatelj Njeklužev“, — „Prepozno“, — „Svilnati robec“, — „Gospa majorka“, — „Priganci“; prevodi najnovejših čeških, ruskih, srbskih in nemških iger. Predplačilo za deset predstav stane: Fauteuil 7 gld., — sedež I. vrste 6 gld., — sedež II. vrste 5 gld. — Kakor je iz prve dobe razvidno, priredilo je dramatično društvo v desetih predstavah 7 premijer. Isto obeča v II. dobi; dolžnost vsacega je torej, da podpira društvo, ki z vsemi silami dela nato, da vsestranski zadovolji naše občinstvo.

— („Slovenski Pravnik“) prinaša v 12. številki nastopno vsebino: 1. —r: Koliko pomena ima zemljeknjižna mapa? 2. K. Lubec: Posojilnice in zakon z dne 27. decembra 1880 (drž. zak. št. 151). 3. Dr. Fr. Zupanc: Iz sodno-zdravniške prakse. (Dalje.) 4. Iz pravosodne prakse. Civilno pravo: a) Fidejkomisna substitucija (primerljaj: izprijenost, fiducijarka: mati, fidejkomisar: sin). b) Jednoličnost razsodeb vzlic raznoličnosti razlogov. K §§ 8, 21 in 49 obč. sod. r. Kazensko pravo: K §-u 157. kaz. zak. in § 281. št. 3, 4., 5. kaz. pr. r. 5. Pravna vprašanja. 6. Kujiževna poročila. 7. Drobne vesti. 8. Vabilo.

— („Balkanische Correspondenz“) ki nam je iz Beleggrada dohajala skoro pol leta, je prenehala. Bila je predobro uredovana, a baš to je bil vzrok njenemu preranemu koncu.

— („Slovensko učiteljsko društvo“) naznanja svojim p. n. udom, da pretrga vrsto rednih skupnih večerov. Prihodnji skupni večer bode dné 8. januarja v novem letu. Ob enem javi odbor napominanega društva, da bode imelo društvo počenši z novim letom svoje glasilo „Učiteljski Tovariš“, katerega je njegov ustanovnik in dose-danji urednik g. nadučitelj A. Praprotnik blagohotno prepustil „Slov. učit. društvu“. Novi urednik, društveni predsednik mestni učitelj in c. kr. okrajni šolski nadzornik g. A. Žumer je porok, da bode list tudi naprej delal v korist in povzdigo slovenskega šolstva in učiteljstva. Vse p. n. tovariše in sploh slovensko učiteljstvo vabimo že sedaj na obilo naročevanje. Dopise je blagovoljno pošiljati novemu uredniku g. Žumru, naročnina pa mestnemu učitelju g. Frančišku Kokalju v Ljubljani, na Bregu št. 16. Cena mu ostane ista (3 gld. za celo leto). P. n. udje „Slov. učit. društva“ ga bodo dobivali za letna 2 goldinarja.

— (Upravni odbor okrajne bolniške člagajnice Ljubljanske) izvolil je v svoji

seji dne 30. novembra t. l. v veliko skupščino odposlancev za zvezo okrajnih bolniških blagajnic za Trst, Primorsko, Kranjsko in Dalmacijo odposlanci gospode: načelnika Ivana Föderla in upravna odbornika Luka Breskvarja in Leopolda Scharnerja. — Umestno bi bilo da se zbero gg. odposlanci za Kranjsko pred velikim zborovanjem v Trstu, da se dogovore v jednotnem postopanju glede dotičnih določil.

— (Umrli) je po vsej Savinjske dolini znana krčmarica Marija Miglič, roj. Cocej, po domače Borštnarica, pri Sv. Juriji na Taboru, v 82. letu svoje dobe. Imela je nad 40 let dobro znano gostilno v oskrbi, ki sloví daleč okrog zaradi dobre postrežbe gostom vsakega stanu, zato jo bodo domači in vnani gostje zelo pogrešali, posebno pa siromaki, kojim je vselej z darežljivo svojo roko pomagala. Bila je prava slovenska mati, ki je do zadnjega časa s pečo v cerkev hodila — dokler je mogla. Bodi jej zemljica lahka!

— (Iz Idrije:) Včeraj dne 16. t. m. imeli smo volitev, s katero smo popolnoma zadovoljni. Izvoljeni so naslednji gospodje: Trgovec in posestnik Stefan Lapajne županom, trgovec Valentin Treven, trgovec Fran Ks. Goli, urar in kavarnar Josip Serjun in c. kr. notar Makso Kosér, odborniki.

— (Čitalnica Vipavska) imela bode v nedeljo dne 22. t. m. svoj redni občni zbor, h kojemu najuljudneje vabi p. n. gg. ude.

— (Javna dražba.) Dne 28. t. m. ob 10 uri dopoludne bode v Ljubljani na Cesarja Josipa trgu pingavsk žrebec iz cesarske žrebčarije na Selih pod Ljubljano na javni dražbi na prodaj.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 17. decembra. Novaković, srbski poslanik v Carigradu, katerega brošura „Bombe“ dolži, da je od Bontoux 200.000 dinarjev prejel, naprosil je skupščino, da se prične preiskava. Skupščina zavrgla je liberalcev predlog, da se odpravi tabačni monopol in upelje davek za kadilce.

Beligrad 17. decembra. Hripa uradno konstatovana. Bolezen nema epidemičnega značaja.

Temesvar 17. decembra. Zdravniki konstatovali so nad 650 slučajev hripe. Bolezen ni opasna.

Peterburg 17. decembra. „Journal de St. Petersbourg“ izraža svoje začudenje, da avstro-ogersko časopisje zaradi čisto finančnih uprašanj Srbijo napada in se pritožuje, da je Srbija vsprejela črnogorske priseljence. S tem da je Črnogorce vsprejela, pokazala je Srbija le bratsko sočustvo. Črnogorci se pri svojih skromnih sredstvih neso mogli izseliti kam dalje. Iz neke senzacije pravde se ve, da družbe za izseljevanje prevažajo le take izseljence, ki plačajo prostore na ladijah in druge troške.

Riga 17. decembra. Včeraj bil je prvi mestni zbor, v katerem se je obravnavalo v ruskem jeziku. Mestni načelnik Oettingen, mestni tajnik Alt in svetniki Hillner, Hausmann in Tiemer so izstopili.

Dunaj 18. decembra. Vsi jutranji listi, tudi najodličnejša opozicijska glasila, izjavljajo, da so z onim delom odgovora Taaffeovega zadovoljni, ki se tiče ustavnega prava. „Fremdenblatt“ pravi: Odgovor je tak, kakor ga je moral dati cesarski, avstrijski minister. Vse prave prijatelje ustave mora odkritosrčno zagotovilo kabinetskega načelnika pomiriti. — „Presse“ opaža: Vlada ustvarila je jasen položaj, odstranivši vsak povod nadaljnemu vznemirjenju. Odgovor ne potrebuje komentara, odgovor pomenja resno zagotovilo, da se ustava ne bode rušila. „N. fr. Presse“ misli, da glede ustave ni več vprašanja, ker je Taaffe izrekel, da je ustava jedina podlaga napredujočemu mirnemu razvoju. „Extrablatt“ piše, da bi niti ministerstvo Auerspergove ideje državne jedinstvi ne moglo jasneje in odločneje izraziti.

Razne vesti.

* (Oficijalni dementi.) Vse evropsko časopisje je bilo posnelo po ruskih listih vest, da je knežinja Romanovska, vojvodinja Leuchtenberska, Stana Nikolajevna podarila vso svojo doto — milijon rubljev Črnej gori, da poplača dolg Länder-

banke. „Glas Črnogorca“ je pa dementoval to vest kot izmišljeno in neresnično.

* (Ploščina Avstro-Ogerske) je v raznih oficijalnih poročilih jako različno navedena. Leta 1869. se je navelo, da Avstro-Ogerska meri 624.234 kvadratnih kilometrov. Zadnja oficijalna številka „Statistisches Handbuch der österreichisch-ungarischen Monarchie“ (l. 1888) je pa bila 622.309.65 kvadratnih kilometrov. Če se pa vzame za podlago poslednje urejenje davkov, dobi se 625.031.58 kvadratnih kilometrov. Mej največjo in najnižjo številko je razločka 3.313.75 kvadratnih kilometrov. Profesor fizične geografije na Dunajskem vseučilišču je nedavno na podlagi jako natančne specialne karte naše države vojaškegeografičnega zavoda izračunal ozirajoč se na zakrivljenje zemeljske površine, da Avstro-Ogerska meri 625.556.77 kvadratnih kilometrov, je torej za 3.247.12 večja nego je najmanjša navedena številka. Kaj to pomenja, se vidi iz tega, da je ta razlika večja, nego je površina velike vojvodine Meklenburgstrelische in mnogo večja, nego je grofija Goriška.

* (Emin paši) podelil je cesar nemški kronin red drugega razreda z zvezdo.

* (Poštne uprave) sledečih dežel so izjavile, da hočejo zanaprej dopuščati prevažanje čebel s pismeno pošto: Argentinijska, Belgija, Bolgarija, britanska Indija, Kanada, Chile, Kolumbija, kongijska država, Nemčija, Egipt, Francija, Grška, Guatimala, Haiti, Hawai, Italija, Luksemburška, Liberija, Mehika, Nizozemska, nizozemska Guyana, in nizozemski Antili, Norvegija, Paragvaj, Portugalska, portugalske kolonije, Rumunija, Švedija, Švica, Siam, Španija, in Zjedinjene države Severne Amerike.

* (Dijaški nemiri) bili so v Odesi na vseučilišču. 60 slušateljev so izključili, mej njimi 9 Poljakov. Nekaterim izključencem neso pustili, da bi se vrnili v domovino, temveč so jih z žandarmerijo poslali v druge ujezde.

* (Husarski poročnik Herman) ki je nedavno pobegnil iz doleneavstrijske deželne blaznice in biva sedaj v Budimpešti. Na poziv Dunajske policijske direkcije, ga je te dni bilo povabilo Peštansko mestno nadglavarstvo in ga preiskovalo. Izid preiskave bil je zanj ugoden, kajti čez nekaj ur je sam svoboden ostavil policijsko poslopje, ko se je poprej zavezal, da se bode zopet oglašil, ko bi ga vabili Mestno nadglavarstvo je vso stvar izročilo ministru vnanih zadev v odločitev. Dunajskemu policijskemu ravnateljstvu je naznanilo, da prej Hermana ne izroči, da o tem odloči ministerstvo notranjih zadev. Zanimivo je pa, da Herman biva pri bivšem svojem tovarišu pri vojaki, kateri je tudi pred leti pod podobnimi razmerami iz nekega zavoda pobegnil in sedaj biva v ogerske prestonici, ne da bi se kdo brigal zanj.

LJUBLJANSKI ZVON

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

17. decembra. Pri Matit: Pribil iz Linca. — Schönberge iz Kranja. — Obach iz Grada. — Glück z Dunaja. — Schiffermüller iz Misslinga.

Pri Stonu: Tausig iz Linca. — Verona iz Zagreba. — Korbar, Klein iz Tabora. — Slibar iz Sebe. — Märzthl iz Voloske. — Rosenbaum z Dunaja. — Oppenheimer iz Frankobroda. — Goldschmidt iz Siseka. — Pikel iz P. stojne. Pri Južnem kolodvoru: Aschman iz Kostanjevice. — Reichart z Reke.

Umrli so v Ljubljani:

17. decembra: Marija Wetzelmajer, gostja, 52 let, Poljanski trg št. 5 za Brighthovo boleznijo.

18. decembra: Jožef Perše, umirovljen c. k. višje sodnijske svetnik, 68 let, Pred Škofijo št. 1 za edemom na možganih.

V deželni bolnici:

15. decembra: Anton Matej, gost, 68 let za pljučnico. 16. decembra: Marija Mihelič, delavka, 55 let za vnetico na možganih. 17. decembra: Ivan Homovec, kotar, 68 let za rakom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. dec.	7. zjutraj	50.1 mm.	-2.0° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	750.1 mm.	-0.6° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	750.4 mm.	-1.0° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura -1.3°, za 0.2° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 18. decembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špoh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	6.66	Surovo maslo,	90.
Ječmen,	4.55	Jajce, jedno,	3.
Oves,	3.	Mleko, liter,	8.
Ajda,	5.16	Goveje meso, kgr.	56.
Proso,	4.66	Telečje	52.
Koruz,	4.55	Svinjsko	51.
Krompir,	3.30	Kostrunovo	32.
Leča,	12.	Pišanece,	35.
Grah,	10.	Golob	17.
Fižol,	9.	Seno, 100 kilo,	232.
Maslo, kgr.	1.	Slama,	250.
Mast,	70.	Drva trda, 4 metr.	715.
Špoh frišen	50.	mehka, 4	425.

Dunajska borza

dne 18. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gl. kr.	včeraj	danes
Papirna renta	85.90	85.80	
Srebrna renta	86.35	86.35	
Zlata renta	107.95	107.90	
5% marcna renta	100.80	100.65	
Akcije narodne banke.	917.	918.	
Kreditne akcije	316.25	315.75	
London.	117.55	117.60	
Srebro			
Napol.	9.35	9.33	
C. kr. cekini	5.61	5.61	
Nemške marke	57.80	57.77 1/2	
4% državne srečke iz l. 1864	250 gl.	132 gl.	17.
Državne srečke iz l. 1864	100	173	
Ogerska zlata renta 4%		100	75
Ogerska papirna renta 5%		98	05
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.			
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	120	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		116	
Kreditne srečke	100 gl.	185	25
Rudolfove srečke	10	20	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	147	75
Tramway-društ. velj 170 gl. a v.		220	50

Salonska garnitura

z mizo vred (še v dobrem stanju)

se takoj prav po ceni prodaja.

Več poizve se Pred Škofijo št. 20, v I. nadstropji na levo. (1031-2)

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Cvet proti protinu po dr. Maliči.

1 steklenica 50 kr.

Odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žilnih, oteklino, otrpnele ude in kite itd. Malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. — Dobiva se v (1033-1)

lekarni Trnkóczy
zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s prvo pošto.

Odlikovano v Parizu 1889 z zlato državno kolajno in v Gentu 1889 s srebrno državno kolajno.

500 mark v zlatu,

če Grolloh-ova obrazna oréme (Crème Grolloh) ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogrce, ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinsko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grolloh v Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo Ed. Mahr, parfumer. (818-6)

Ure

za božična in novoletna darila

priporoča v veliki izbiri po nizkih cenah in prosi za blagovoljna naročila (1022-2)

Friderik Hoffmann

urar na Dunajski cesti v Ljubljani.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zobozdravnik AVGUST SCHWEIGER

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje (908-16)

v hotelu „Pri Maliči“, II. nadstropje, št. 23.

Nova nepreokosljiva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter nadomesti svojo trajnost zlatu plombo.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

!! Najvišje odlikovanje !!

LOHSE-ov šmarnični Eau de Cologne

bil je odlikovan na zadnji Melbournske razstavi in je zaradi svojih osveževalnih lastnosti slavno znan ne le kot dodatek k vodi za toileto in kopelj, temveč tudi posebno zaradi svojega močnega, oživljajočega duha za žepne robce, obleke i. t. d., in ga v vseh deželah bolj cenijo, nego jednotno Kolonjsko vodo.

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,
dvorni parfumeur. (719-23)

Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga.

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1890.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarnah J. Gontintjevi in M. Gerberjevi v Ljubljani. Naroča se pa lahko v vseh bukvarnah.

== Cena 45 kr., po pošti 50 kr. ==

Vsebina: Popolen kalendar, koledar, kateremu so pridejana tudi slovanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanj vladarji evropski. Vojvodina Kranjsko: Vsi deželni zastopi, deželni odborniki, deželni poslanci, mestni odborniki, načelniki uradov, c. kr. notarji, advokati itd. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. V noči Rusalk. Ogled po svetu: Dogodki v Srbiji. Razstava v Parizu. Boulanger. Orijentalna železnica itd. Smešnice. — Naznanila.

Lepo posestvo

obstoječe iz dvonadstropne hiše, v kateri je prodajalnica in gostilna, v II. nadstropji pet sob za prenočišča, dobro napravljene kleti, magacini in hlevi, lepih vrtov, 80 oral najlepšega zemljišča in sicer gojzda, travnikov in snožeti, proda se radi družinskih razmer proste volje. Naprodaj je tudi 600 centov dobrega sena, par sto veder starega vina, za 2000 veder dobre vinske posode od 1—80 veder, več vozov, 3 kočije in drugo orodje. Prodajalnica je napolnjena s svežim blagom, gostilnica oskrbljena z vso opravo. — Posestvo je v lepem, zdravem in prijetnem kraju, kateri ima železniško postajo, okrajno glavarstvo in okrajno sodišče, tik farne cerkve. V kraju je dobra pitna voda in so veliki, lepi lovi. — Posestvo se lahko v več obrokih plača.

Vse natančneje pove gospod Daniel Predovič, v Gorenjem Logatci. (1005-5)